

busujók „busuioc“ — în graiurile de stepă (*Horbatsch*, III, 3). Etimol. : < rom. *busuioc*, cf. bg. *bosilek*, scr. *bòsiljak* „id.“.

butúk 1° „buștean“, „tulpină de copac destinată pentru chereștea“; 2° „persoană groasă, grasă“ — în graiurile bucovinene și carpatice (*Hrinčenko*, 90, *Horbatsch*, II, 7). Etimol. < rom. *butuc* „id.“ (*Kalužniacki*, 20, *Crânjălă*, 230, *Rudnyc'kyj*, 275, *Rosetti*, V, 120). Originea în rom. nu este clară. Există părerea că ar proveni din lat. ⁺*bottum* (*DA*, I, 172, *DLRM*, 103, *Ciorănescu*, 118—119). Var. : *bot'úk*. Despre *u > o*, vezi § 16.

bužóra „bujor“ — în graiurile de stepă din reg. Odesa (*Moskalenko*, *Slovnyk dijalektyzmiv Odeščyny* 1958). Etimol. : < rom. *bujor* „id.“ (*Horbatsch* III, 4), cf. bg. *božúr* „id.“, scr. *božur* „id.“. Despre *-a*, vezi § 26.

byr, byrr! — strigăt cu care se mină oile (*Hrinčenko*, 56). Etimol. : < rom. *bîr(rr)* „id.“ (*Kalužniacki*, 12, *Rosetti*, II, 108 și IV, 121), probabil autohton; cf. alb. *berr* „animale lanuto, capra, pecora, montone“ (*Leotti*, 41).

byrzuvátys'a „a căpia“, „a turba“, „a deveni furios“ — la huțuli. Eti. ol. : < rom. *a* (*se*) *bîrzoia* „id.“ (*Scheludko*, 127, *Rudnyc'kyj*, 124, *DA*, I, 504, sensul 1°), cu suf. verbal *-vát-ty* (*s'a*), vezi § 33.

C

cap 1° „țap“; 2° „capră de tăiat lemne“ — în graiurile carpatice, iar cu sensul 1° și în ucr. literară (*Hrinčenko*, 422, *Ukr.-russk. slovar'*, 369). Cunoscut și în graiurile, ruse occidentale și meridionale (*Dal'*, IV, 570). Etimol. : < rom. *țap* (1°), de origine necunoscută, răspîdit, probabil, în sud-estul Europei, și, în orice caz, la slavii din Carpații Nordici, de către români (*Miklosich*, *EWSL.*, 27, *Scheludko*, 146, *Šarovol's'kyj*, 60, *Crânjălă*, 444, *Vasmer*, *REW*, III, 281, *Rosetti*, II, 105 și V, 121). În graiurile ucr. transcarpatice s-au obținut următoarele variante ale termenului (2°): *cap* — în p.c. : 1—60, 62—68, 70—96, 98—101, 103—125, 127—131, 135, 138, 140—148, 150, 151, 153—158, 160—163, 175, 185, 194; *cápyk* — în p.c. : 16, 40, 43, 47, 103; *capók* — în p.c. 24, 44, 55, 62; *cápy* (pl. tantum) — în p.c. 134, 136, 212 (*Dzendzelivs'kyj*, *Atlas Transcarp.*, h. 231, *Denumiri pentru capra de tăiat lemne*). Numeroase derivate proprii, cu diverse sufixe: *capen'a*, *capen'átko*, *capen'átoc'ko* „ied“; *capýna* 1° „carne de capră“; 2° „miros de capră“; *capýnyj* „de capră“, „căpresc“, de ex. : *capýnaja borodá* „barbă (ca) de capră“, *capýnyj holosók* „glăscior (ca) de capră“; *capn'a* „capra trăsuri“; *capúr* „țap“, *capúra* „capră“, *capúrka* „căpriță“ — în graiurile transcarpatice (*Hrinčenko*, 422) și, desigur și altele.

cára 1° „țară“ „ținut“; 2° „țară străină“; 3° „mulțime“ — în graiurile huțule, iar ca regionalism, și în ucr. literară (*Hrinčenko*, 423, *Vincenz*, 715, *Hrabec*, 33, *Žylko*, 97, *Ukr.-russk. slovar'*, 370). Etimol. : < rom. *țară* „id.“ (1°, 2°) < lat. *terra* (*Miklosich*, *Wanderungen*, 10, *EWSL.*, 27, *Kalužniacki*, 13, *Șăineanu*, *Istoria*, 274, *Candrea*, 403, *Scheludko*, 146, *Šarovol's'kyj*, 55, *Crânjălă*, 432, *Hrabec*, *ibid.*, *Rosetti*, V, 119).